ANUL XII. No. 1293 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 2 Februarie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUN și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SADNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

Popasuri condamnabile

Echipa națională de hockey pe ghiață, este în drum spre Milano, orașul care găzduește anul acesta campionatele mondiale. In mod normal, reprezentanții noștri ar fi trebuit să ajungă mai de mult. Dar, repetăm, asta în mod normal. Pentrucă hockey-ul își are și el anormalitățile sale, ținând de o lege egală pentru toți. Așa că era exclus să facă excepție fericită, pentrucă... ar fi fost lipsit de «charm».

Așa dar, hockeyiștii noștri n'au poposit încă la Milano, unde campionatele își încep depănarea firului migălos poimâine, Duminică, pentrucă s'au oprit în drum la Ljubljana pentru un match cu nu știu cine și a doua zi la Cortina d'Ampezzo, cu «ejusdem farinae»... Dar noi i-am fi vrut totuși la Milano, pentru că așa cere bunul simț și mai ales prevederea, care în sport contează cel puțin tot atât cât un popas de agrement sau de... altceva. S'au oprit, au jucat și vor fi pe patinoarul din Milano, probabil Duminică în zori, dacă nu chiar la câteva minute înaintea primului match. Aici e buba.

Noi știam, din experiențele anterioare, că în materie de hockey avem o mare calitate: o energie de neînfrânt, o forță fizică apreciabilă și o dorință neegalată de a dobândi victorii. Calități care suplinesc adesea cunoștințe tehnice și rutina. Urma așa dar, ca în competiția mondială, în care sorții s'ar putea să ne arunce chiar dintru început în brațele Canadei sau ale Statelor Unite, să ne prezentăm cu forțe fizice intacte, adică în plenitudinea mijloacelor cu cari am putea apăra cu demnitate culorile noastre naționale. Și pentru asta s'ar fi impus să fim cu cel puțin două zile mai devreme la Milano, mai ales că organizatorii de acolo prevăzuseră acest lucru, rezervând, pe banii lor, hotel, masă și celelalte.

Așa ar fi fost normal, mai ales că până la Milano e cale lungă și în clasa III-a nu se călătorește prea comod. Noi însă ne-am oprit puțin la Ljubljana pentru a înspăimânta pe jugoslavi cu marea noastră știință hockeystă, ne-am abătut pe la Cortina d'Ampezzo, undeva prin Alpi, pentru a schilodi în vre-o încăierare fără sens pe vre-unul din echipă și am fi poposit și pe cine știe unde, dacă n'ar fi trebuit musai să fim la Milano înaintea disputării primului match din campionatul mondial.

E foarte frumos să călătorești prin țări străine, să te oprești pe unde-i mai frumos, să joci hockey cu cine-ți iese în cale, cu cine te poftește, sau cu cine te plătește. Dar asta când te numești Canada sau chiar Statele Unite, când ai profesioniști cari nu-și fleșcăesc energia după un singur match și când ești sigur că nu te fac de râs, oricât ai fi de nedormit și oricât ți-ai fi înșelat somnul prin vagoanele trenurilor internaționale.

Când însă o echipă reprezintă culorile unei țări care trebue să dea din coate pentru a ajunge să se afle că și ea practică un anume sport, nu-i sunt permise luxurile pe cari și le-a permis echipa României la Ljubljana și la Cortina d'Ampezzo. Se vor găsi scuze suficiente pentru că așa e românul: nu greșește fără motiv. Se va argumenta, fără îndoială, că s'a plecat cu bani puțini și că erau necesare popasurile pentru alimentarea vistieriei călătoare.

Când noi știm însă că acei bani puțini cu cari s'a plecat erau fructul milogelii pe la cei cu bani mulți, ne întrebăm dacă nu era mai eficace un surplus de milogeală aici la București, decât întârzierile condamnabile în Jugoslavia și în Alpii italieni. Așa că, motivul esențial cade înainte de a fi fost proptit pe inevitabilele sale picioare.

Evident, nu a crezut nimeni, la nici un moment, că România ar putea face cine știe ce ispravă colosală la Milano. Dar, de vreme ce am plecat, nu ne era permis să ne diminuăm șansele, multe, puține, câte au fost, nici măcar cu o miime.

Și asta, pentru că așa cere orgoliul național, așa cere bunul simț, și așa cere respectul față de cei cari palpită aici, la fel de interesați sufletește ca și acei cari luptă acolo...

SFINX

Sportul în anecdote

Intr'un volum intitulat «In jurul ringului», Tristan Bernard a colecționat acum câțiva ani cele mai reușite anecdote din viața boxeurilor.

Unele autentice. Altele improvizate.

Toate însă extrem de savuroase, divulgând superstițiile marilor campioni și descoperite cu colaborarea lui Leon Sée, biograful acestă incomparabil al tuturor pugiliștilor de renume mondial.

Nu este vorba aici de o traducere a volumului lui Tristan Bernard. Deși, cândva vom transcrie totuși câteva din cele mai reușite detalii din viața intimă a foștilor campioni mondiali.

Intenționăm numai să subliniem succesul pe care l-a repurtat, la apariție, volumul lui Tristan Bernard, instaurat în sezonul acela literar, drept campion prin k. o. al tuturor încercărilor franceze, cu intenții umoristice.

Anecdotele, în legătură cu marii campioni sportivi, au făcut de-atunci o serie.

De fiecare dintre «ași» s'a remorcat o glumă. Și gluma aceasta a parcurs într'un timp record, parcursul unei popularizări extrem de rapide.

Un exemplu.

In epoca în care Schmeling își statornicise prestigiul de campion invincibil, Berlinul a lansat următoarea rachetă savuroasă: într'un restaurant, Schmeling și-a scos paltonul — un palton a cărui blană ar fi asigurat existența pe un an a unei întregi familii neinstărite — și fiindcă nu avea unde să-l plaseze pe lângă el, l-a agățat într'un cuier mai departe, cu următorul avertisment: «Paltonul lui Max Schmeling, campionul lumii la box».

Sigur că nu va îndrăzni nimeni să i se atingă de blană. Schmeling a mâncat liniștit. A băut. A citit ziarele. Și a întârziat la masă aproape o oră.

Cu tot avertismentul însă, paltonul i-a dispărut.

Iar în locul lui, a găsit o scrisoare de mulțumiri cu următorii termeni: «Mulțumesc pentru palton: Nurmi, campionul lumii... la fugă».

Anecdota a făcut crossul tuturor ziarelor — sportive, politice sau literare — și a fixat pentru o clipă atenția generală asupra sportului...

Un serviciu, deci, admirabil.

De atunci am întâlnit alte anecdote în legătură cu sportul. Mai bune sau mai rele. Nu are importanță. Din ce în ce mai multe însă. Gradând febra, care bântuia din ce în ce mai nereținut pe tot globul și care anunță o epidemie din ce în ce mai înlănțuitoare și mai incurabilă: SPORTUL!

Zilele trecute, ziarele italiene au arborat și ele prima capitulare pe prima pagină chiar.

Alături de criza de guvern din Franța și de ultimul discurs al lui Mussolini — o anecdotă sportivă.

Conținutul nu este extraordinar.

Bernardini, unul din cei mai cunoscuți footballiști italieni, a fost victima unui furt. I s'a furat automobilul (remarcați că în Italia, marii footballiști au automobil...).

Toate cercetările poliției au rămas infructuoase. Cazul fusese etichetat.

Trei zile mai târziu, însă, Bernardini și-a găsit mașina în fața casei, escortat de următoarea scrisoare explicativă: «Am găsit în automobil carnetul de chauffeur, cu numele dv. Nu pot lua mașina unuia din cei mai buni jucători ai echipei noastre naționale: Bernardini. V'o restituesc

GEF

(Continuarea în pagina 2-a)

De vorbă cu d. ing. G. Panaitopol

Președintele Federației române de box despr campionatele europene dela Budapesta, succesele și înfrângerile boxeurilor români în apus, situația boxului profesionist în România și despre marileorganizări în domeniul sportului ferovia

Deși boxul românesc trece printr'o perioadă de dezolantă depresiune în țară, totuși grație activității desfășurată pe ringurile apusene de câțiva din cei mai de seamă reprezentanți ai săi, se menține încă în actualitate. Și dă foarte mult de lucru presei de peste hotare, mai mult chiar decât nouă.

Am avut un fericit prilej să discutăm despre box și altele, cu unul din cei mai calificați să ne spună lucruri interesante. Și nu am scăpat acest prilej, deși am trebuit să răpim un timp extrem de prețios unui om ocupat fără întrerupere dela 8 dimineața până la 12 noaptea. Cu d. ing. Panaitopol o convorbire este însă o delectare și insistența gazetărească pentru a o obține, este răsplătită din belșug.

Președintele Federației române de box și-a creiat faima unui om al realităților. Detestă vorbăria goală, detestă pe cei cari palavragesc și prețuește așa cum trebue, fapta. In cele câteva minute cât i-am putut rupe din activitatea migăloasă pe care o desfășoară la direcția tracțiunii din C. F. R. unde dirijează de dimineața până seara, această convingere a noastră a căpătat o și mai mare consistență.

Convorbirea a purtat, evident, asupra actualității pugilistice românești. Și a ajuns, inevitabil, la punctul căruia d-sa îi acordă prețuire, pentru simplul motiv că-i întrevede roadele cu adevărat binefăcătoare pentru sportul românesc: participarea României la campionatele europene de box amator dela Budapesta.

Iată ce ne a declarat d-sa în această chestiune:

«Nerăbdarea cu care așteptăm campionatele dela Budapesta este legitimată, fără îndoială, de speranțele îndreptățite pe cari le punem în calitățile boxului amator românesc. Avem un material brut excelent, care, dacă va reuși să ajungă în preajma campionatelor la forma corespunzătoare, va fructifica fără îndoială năzuințele noastre într'un succes binemerit. Federația română de box a acordat atenția deplină acestui eveniment, numind o comisie de selecționare ca-

D. ING. G. PANAITOPOL

re lucrează cu tragere de inimă la înjghebarea celui mai bun lot românesc. Iar ca principal obiectiv, avem menținerea în formă a eventualilor selecționați, prin organizarea unor reuniuni speciale până în preajma deplasării la Budapesta, pentru a avea încredințarea deplină că boxeurii cari vor reprezenta culorile românești vor fi și în plenitudinea mijloacelor fizice.

ESCURSIA «GAZETEI SPORTURILOR» UN BUN STIMULENT PENTRU BOXEURI

«Am luat cunoștință cu mare plăcere de intenția lăudabilă a ziarului dv. de a organiza cu prilejul campionatelor, o escursie la Budapesta a cetitorilor săi. Faptul că eforturile reprezentanților sportului românesc vor fi încurajate entuziast de câteva sute de români, constitue fără îndoială un aport de mare preț, care va apăsa greu în balanța succesului nostru. Astfel de escursii se fac în mod curent aiurea și sunt fericit să constat că «Gazeta Sporturilor» nu scapă un singur prilej de a fi în ritmul vremei și a contribui cu mijloacele cari îi stau la dispoziție, să ajute la progresul sportului românesc. Pentrucă este un lucru știut de toți și verificat cu prisosință adesea, că încurajarea celor de acasă este stimulentul cel mai puternic pentru sportivii cari luptă pe meleaguri străine.

ȘI CEVA DESPRE CRIZA

După cum era și natural, convorbirea a atins și o problemă mai puțin presantă, dar îndeosebi de gravă: criza boxului profesionist. D. ing. Panaitopol, care a studiat foarte minuțios datele acestei probleme ne declară:

«Nici nu se putea ca boxul să nu fie și el atins de criza generală. Este un fenomen economic inevitabil, dar ale cărui consecințe ar fi putut fi întrucâtva atenuate, dacă nu s'ar fi produs un concurs nefericit de împrejurări. In primul rând, lipsa unei săli spațioase a fost o lovitură funestă pentru boxul profesionist, care nu-și poate duce zilele de azi pe mâine dacă n'are cel puțin utilajul necesar. Apoi, faptul că boxeurii profesioniști n'au înțeles să reducă din pretențiunile materiale, pretinzând burse ca în vremurile de belșug, n'a făcut decât să accentueze efectele dezastruoase ale crizei. Așa că, în afară de dușmanul inerent și care face ravagii peste tot, profesionismul pugilistic românesc are pe ai săi, indigeni și... implacabili. Dacă va reuși să scape de ei, criza economică va fi mai ușor de înfruntat. Și am speranța că va reuși, dacă nu din alt motiv, cel puțin din inevitabilul spirit de conservare...

«Că încă s'ar găsi public pentru box, dovada ne-au făcut-o recentele campionate dela Roxy, unde afluența a fost atât de mare, încât bi-

(Continuarea în pagina II-a)

România la campionatul mondial DE HOCKEY

— Concursurile încep Duminecă la Milano —

Duminecă încep la Milano campionatele mondiale de hockey pe ghiață. Italienii, organizatori admirabili în toate domeniile de activitate sportivă, au asigurat participarea celor mai bune echipe din lume, printre cari o excelentă echipă a Canadei, alta a Americei precum și reprezentativele statelor din Europa Centrală și Occidentală.

România, care în ultimii ani n'a lipsit niciodată dela campionatul mondial, este și de astădată prezentă.

Și ca și în alți ani, participarea României va însemna o serie de înfrângeri mai mult sau mai puțin contondente. Jucătorii noștri vor primi cu stoicismul cu care au știut să primească totdeauna dela 5 până la 17 puncte, și vor reveni acasă radioși și... cu cele mai bune impresii.

In afară de faptul că aceste campionate ne interesează direct prin faptul (mai mult sau mai puțin nimerit) prezenței reprezentanților noștri, campionatele mondiale dela Milano interesează pentru valoarea echipelor participante ca și pentru rezultatele instructive ce se vor realiza.

România va aduce în luptă următorul efectiv:

Portar: Rațiu.

Fundași: Polizu, Buia.

Linia I: Cantacuzino, Botez, Rabinovici.

Linia II: Anastasiu, Țicu, Văraru.

Formația aceasta, va trebui să depună eforturi mari pentru a ceda cât mai onorabil.

Prima reuniune internațională de box a anului

După o pauză, care părea să nu mai aibă sfârșit, boxul profesionist își reclamă. — din nou — dreptul la viață.

In ceiace ne privește, salutăm cu bucurie inaugurarea sezonului de box profesionist, cu atât mai mult cu cât beneficiul primei reuniuni este destinat măririi fondului, instituit de federație, pentru trimiterea unei echipe de boxeuri amatori la Budapesta, ca să participe la cam-

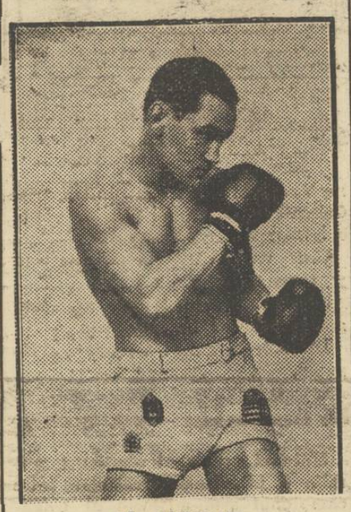

AL. SANDOR
Ungur. — Fost campion amator al Europei

pionatul Europei, care va avea loc în capitala Ungariei între 5 și 15 Aprilie.

Nu am vrea însă, ca încercarea pe care o face gruparea «Tirul», Duminecă, la sala Gib, să fie izolată. Fiindcă lucrul acesta ar micșora într'o oarecare măsură gestul conducătorilor acestei asociațiuni sportive.

Dacă și-a luat asupra sa, sarcina, de a reda viață boxului profesionist să meargă până la capăt, fără șovăire.

Mai ales la prețurile de acuma!...

VEDETA

Programul reuniunei de Duminică conține toate elementele unui franc succes.

Incepând cu matchul vedetă și sfârșind cu preliminarele toate întâlnirile sunt bine echilibrate, de natură să suscite un viu interes.

Este departe dar de a fi surprinzătoare, curiozitatea stârnită de această reuniune și afluența celor, cari își rețin din vreme locuri la librăria «Alcalay».

Bine înțeles însă, că reintrarea lui Mielu Doculescu constitue atracția cea mai mare a reuniunii.

Campionul nostru național este— ori ce s'ar spune — unul din cei mai populari boxeuri.

Stilul său, corectitudinea sa în ring, spectaculozitatea boxului său și mai presus de toate valoarea sa pugilistică, i-au câștigat o netăgăduită notorietate în lumea sportivilor noștri.

Intâlnirea sa cu ungurul Al. Șandor, fost campion amator al Europei, ne va da ocazia să controlăm forma sa actuală și să apreciem posibilitățile sale față de un om, care a reușit să termine la egalitate — la Paris — cu campionul Franței, Dewancker.

(Continuarea în pag. II-a)

Campionatele mondiale de bobsleigh DELA ENGELBERG

— Locotenentul Al. Papană își va apăra titlul —

Ochii întregii lumi sunt ațintiți asupra localității hivernale, Engelberg, unde mâine Sâmbătă, și Duminecă se vor juca ultimele două scene ale campionatelor mondiale de sporturi de iarnă.

Stațiunea elvețiană evocă pentru noi românii, alte două localități cari au dus faima tricolorului nostru.

LOCOT. AL. PAPANA

Lake Placid și Schreiberhau sunt cele două localități de iarnă de cari sunt legate cele mai faimoase isprăvi românești reușite în domeniul bobsleighului.

Locotenentul Al. Papana

a izbutit în 1932 să arboreze stindardul românesc pe tabloul recordurilor mondiale stabilite pe pârtia dela Lake Placid și tot lui se datorește aducerea în patrimoniul României a primului titlu de campion mondial, la Schreiberhau, în 1933.

Dispută aprigă în perspectivă

Reprezentantul nostru, împreună cu ceilalți compatrioți cari au părăsit țara cu dorința fermă de a nu lăsa să treacă granița un titlu atât de invidiat, nu ignorează greaua sarcină ce și-au asumat, și își dau perfect de bine seama cât este de aprigă lupta la care vor lua parte. Disputa va fi cum nu se poate mai înverșunată. Reprezentanții noștri au adversari cari nu uită că românii i-au eclipsat mai puțin acum doi ani și complect anul trecut.

La Engelberg lupta va fi mult mai aprigă decât la Schreiberhau, unde superioritatea românilor a contribuit la demoralizarea celorlalți concurenți.

Participă 14 națiuni

Plaiurile localității Engelberg sunt zilnic străbătute de bob-euri grăbiți. Fiecare echipaj caută să sosească la start cu un minut mai de vreme, spre a avea siguranța că performanțele reușite la antrenament, nu vor fi cunoscute de adversari. Și, în luptă și-au înscris numele, nici mai mult nici mai puțin de 18 bob-uri, reprezentând 14 națiuni. Cifrele sunt destul de concludente spre a nu mai fi nevoe să insistăm asupra importanței competiției.

Reprezentanții României

Culorile românești vor fi purtate de două echipaje: locot. A. Papană va avea de co-echipier pe căp. Hubert, în tovărășia căruia a cucerit, anul trecut, campionatul mondial, iar ing. Alexandru Frim va face echipa cu Zană sau, în cazul când această formație nu va da satisfacție la antrenamentul de astăzi, căp. Emil Anghelescu, cel de al doilea clasat în campionatele mondiale de la Garmisch Partenkirchen va primi sarcina, împreună cu un co-echipier al său, să formeze a doua echipă reprezentativă a României.

Șansele românilor

sunt mari, datorită prezenței la start a campionilor mondiali Papană și Hubert. Dacă ghinionul nu le va juca o festă, nu vedem ce ar putea împiedica pe acești vajnici apărători ai intereselor noastre, să redîteze isprava de anul trecut.

Jenny Dumitrescu

O nouă victorie a C.A.O.-ului în Franța

LILLE, 1. — Azi a jucat în localitate C. A. O contra S. C. Lyon. După un match în care au condus tot timpul, orădenii au învins cu 7—2.

La pauză rezultatul era 1—0 pentru C. A. O.

Victoria echipei românești a produs o foarte bună impresie.

DISTRICTUL BUCUREȘTI A FOST DIZOLVAT

— Contestația d-lui Chiriceanu a fost admisă. O comisie districtuală interimară. Noui alegeri la 4 Martie —

In ședința de Luni seara a ligii de Sud s'a luat în discuție contestația d-lui C. Chiriceanu, reprezentantul Sportului Studențesc, împotriva modului cum s'au desfășurat alegerile districtului București, în toamna trecută.

Comitetul ligii, recunoscând justețea contestației, a admis-o, a dizolvat districtul și a hotărât noui alegeri districtuale.

Iată acum, amănunțit, substratul acestei afaceri.

O mică eroare...

In toamnă, când au avut loc alegerile, d. Chiriceanu care deținea un important număr de mandate și intenționa să sprijine o listă proprie, s'a prezentat în adunare la ora 10 dimineața, supunând adunării această nouă listă de candidaturi.

Biroul adunării, în speță d. căpitan Dumitrescu, a arătat d-lui Chiriceanu că nu se mai poate depune nici o listă, deoarece adunarea a fost convocată pentru ora 9. La 10 era deci prea târziu.

D. Chiriceanu a primit vestea resemnat și s'a retras din ședință.

Ulterior, a aflat însă un fapt senzațional. Adunarea fusese într'adevăr convocată pentru ora 9. ***Dar pentru 9 seara...***

D. Chiriceanu, cum e și natural, a contestat alegerile. Contestația nu s'a putut judeca decât acum, când s'a constituit liga de Sud.

O comisie interimară

Liga a constatat veracitatea contestației și a hotărât anularea alegerilor din toamnă, fixând noile alegeri pentru ziua de 4 Martie.

Până la această dată, lucrările districtului vor fi girate de o comisie interimară formată din d-nii: Căp. C. Dumitrescu, Paul Bandi și Al. Mavrescu.